

15 Но нито ирвдъ: защо-то азъ нарочихъ въ пратихъ при него, и ето нищо не мѣ е направилъ достойно за смѣрть.

16 Ще да го накажемъ прочее, и ще да го пѣстимъ.

17 И маше и нѣжда да имъ ѿпѣща поединъ затворенъ на секой празникъ.

18 И гичкѣо народъ извѣка, и говореха: земли тогѣва ѿ тѣка, а ѿпѣстни намъ Варавва:

19 Който вѣше фжрленъ въ темница та за нѣкой бѣднѣщъ цюго станъ въ градѣтъ, и оувѣйство.

20 И пакѣ выкнъ Пилатъ и искаше да ѿпѣсти Исуса.

21 Я они выкаха и говореха: распни, распни го.

22 Я Пилатъ трѣти пжть имъ рече: а какво зло е сотворилъ тѣа (человѣкъ); азъ не намери хъ въ него нищо достойно за смѣрть: да го накажемъ прочее, и да го ѿпѣстимъ.

23 Я они налегаха цвржстѣ съ голѣми гласове, и искаха го на распатѣе, и надвѣваха нихни те гласове, и архіерейски те.

24 Я Пилатъ сонзлови да бжде прошеніе то имъ.

25 И ѿпѣсти имъ оногѣва, когото искаха, който вѣше фжрленъ въ темница та за бѣднѣщъ и за оувѣйство:

а Исуса имъ предаде на вола та.

26 И като го повѣдоха, Фанѣха нѣкого Симѣона Кѣрїнеанина, който идеше ѿселѣо то и на товарихамъ кржстѣа, да го носи слѣдъ Исуса.

27 И идеха слѣдъ негѣо многое множество людіе: и женѣ, който и плачеха, и жалеха за него.

28 Я Исусъ като се ѿбжрнѣа кжмъ ни хъ, рече: дщери Иерусалимски, не плачете за мене но за себе си плачете, и за чѣда та си.

29 Защото, ето идатъ дни, въ който ще речатъ: блаженѣи неплѣднѣи те, и оутрѣбѣи те който не са родили, и цыцѣи те, който не са доили.

30 Тогѣва ще да начнатъ да говоратъ на горѣ те, паднѣте на насъ: и на планинѣи те, покрѣйте ны.

31 Защото аковъ сѣрѣово то дрво прѣватъ тѣа (злинѣи), а въ сѣхо то цю цѣе да бжде;

32 И водеха и дрѣги двѣма злодѣи съ него да ги оувѣятъ.

33 И като дойдѣа на мѣсто то, коѣто се нарича лѣбное (мѣсто), тамъ го распѣха, и злодѣи те, едного ѿ дѣсна та страна а дрѣгѣго ѿ лѣва та.

34 Я Исусъ говореше: Отче, прости имъ, защото не